

volací soud vyložil doložku správně a shodně s judikaturou nejvyššího soudu (srov. Sb. n. s. č. 890, 935, 993). Správně byl jím vyložen též právní význam doložky »Dopis následuje«, připojené k telegrafické odpovědi L-ského pivovaru na nabídku žalované. Tato nabídka obsahovala přesný popis nabízených dvou vagonů a jejich cenu a přesné udání platebních podmínek. Tím, že pivovar na tuto nabídku odpověděl »Nabízené dva vagony kupujeme« projevil souhlas s podmínkami mu sdělenými, tedy zejména též s cenou a platebními podmínkami. Dodatkem »Dopis následuje«, poukazoval ovšem na dopis, kterým telegrafické sdělení bude doplněno. Avšak za výhradu v přijetí nabídky ve smyslu čl. 322 obch. zák. bylo by lze tento dodatek považovati tehdy jen, kdyby žalovaná podle obyčejů poctivého obchodování byla mohla za to míti, že L-ský pivovar dohodou o podmínkách kupu v nabídce obsažených nepokládá ještě smlouvu za dojednanou, nýbrž že si chce vyhraditi podmínky též ze své strany a že teprve dohodou o těchto podmínkách měla se smlouva státi hotovou. Než k takovému předpokladu nebylo zde příčiny, když pivovar projevil svůj souhlas nejen s nabízeným zbožím a s cenou, nýbrž i s platebními podmínkami, a když šlo o zboží, které bylo lze ihned dodati, tak že zbylo jen, určití způsob odeslání. Za těchto okolností nemohla žalovaná předpokládati, že dopis bude obsahovati něco jiného, než co skutečně obsahoval, totiž sdělení přání, jak vagony mají býti odeslány. Zmíněným telegramem byla tudíž nabídka žalované bezvýhradně přijata a ježto žalovaná od své nabídky neodstoupila bezodkladně po dojití telegramu, stala se smlouva s pivovarem hotovou a vzešel žalobci nárok na provisi.

Čís. 7176.

Lze se domáhati zrušení exekuce (§ 39 čís. 5 ex. ř.) i z důvodu, že exekuční titul jest neplatný. Tvrzena-li neplatnost exekučního titulu z důvodu § 916 obč. zák., může se domáhati zrušení exekuce i třetí osoba, jež byla exekucí dotčena ve svých právech (podnájemník).

(Rozh. ze dne 22. června 1927, Rv I 293/27.)

Smírem ze dne 16. července 1925 zavázal se Emil F. manželům K-ovým, že vyklidí krám, jež měl od nich najatý. Krám měl od Emila F-a v podnájmu žalobce. Když byla manželům K-ovým povolena exekuce vyklizením krámu, domáhal se na nich žalobce žalobou, by byla exekuce prohlášena nepřípustnou, ježto prý smír ze dne 16. července 1925 stal se pouze na oko. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolání jest oprávněno. Nelze přisvědčiti mínění odvolacího soudu, že žalobní žádání jest pochybeno proto, že jest žalováno o nepřípustnost

exekuce, správně však mělo býti žalováno o zjištění neplatnosti soudního smíru, který jest základem exekučního řízení. Podle § 39 čís. 1 ex. ř. jest ovšem exekuci zrušiti, když exekuční titul byl pravoplatně uznán neplatným. Z tohoto ustanovení plyne, že, má-li exekuce býti zrušena, stačí, by exekuční titul byl uznán neplatným. Nelze však z něho dovoditi, že po zákonu není dovoleno, domáhati se soudního výroku, že exekuce jest nepřipustna z toho důvodu, že exekuční titul jest neplatný. § 39 čís. 5 ex. ř. připouští žaloby, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou, též z jiných důvodů, než z důvodů §§ 35 až 37 ex. ř., a o takovou žalobu jde, pokud se opírá o důvod, že exekuční titul jest neplatný. Žalobce tvrdí, že soudní smír jest neplatný, poněvadž byl učiněn jen na oko. Právní jednání na oko jsou podle § 916 obč. zák. nicotná, naprosto neplatná, takže jejich nicotnost může býti uplatňována nejen smluvními stranami, nýbrž též osobami třetími, pokud jejich práva jimi jsou dotčena. Žalobce jest tudíž oprávněn, dovolávat se neplatnosti smíru z důvodu § 916 obč. zák., ovšem jen potud, pokud se vzhledem k ustanovení § 568 c. ř. s. dotýká jeho práv. Může tedy žádati, by exekuce proti němu byla uznána nepřipustnou, arciť jen tehdy, dokáže-li, že prohlášení, obsažená v soudním smíru a učiněná Emilem F-em k žalovaným, byla Emilem F-em ve srozumění se žalovanými učiněna jen na oko. Odvolací soud se však nezabýval touto otázkou, pro správné rozsouzení sporu závažnou, vycházející z mylného právního názoru; bylo proto dovolání vyhověti podle čís. 2 a 4 §u 503 c. ř. s. a věc vrátiti odvolacímu soudu, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.

Čís. 7177.

Presentace směnky na viděnou ku placení může se státi i za sporu o zaplacení směnky. Lhostejno, že presentace se stala především za účelem prohlášení se o pravosti směnky.

(Rozh. ze dne 22. června 1927, Rv I 1020/27.)

Směnečný platební příkaz proti přijateli směnky procesní soud první stolice zrušil, ježto šlo o směnky na viděnou, jež nebyly žalovanému k placení předloženy před sporem, nýbrž až za sporu, a ježto směnečný nárok ve smyslu čl. 31 směn. řádu prodlením doby zanikl pro nedostatek presentace ku placení. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Důvody: Odvolací soud jest toho názoru, že prvý soudce po právní stránce posoudil věc nesprávně, uznáv, že zanikl nárok směnečný pro nedostatek presentace směnek a ježto uplynula již dvouletá lhůta ve smyslu § 31 směn. ř. Avšak tohoto ustanovení nelze použiti, ježto jedná se v něm pouze o indosantovi a vystaviteli, kdežto ohledně přijatele ztrácí se směnečný nárok podle § 77 směn. ř. ve třech letech od splatnosti směnky. Pokud pak se týká presentace, může se tato státi i za sporu a splatnost směnky na-